

Sunday Service (22 March 2026 Lent)

Bless the Lord who forgives all our sins,
whose mercy endures for ever.

Life-giving God,
your Son came into the world
to free us all from sin and death:
breathe upon us with the power of your Spirit,
that we may be raised to new life in Christ,
and serve you in holiness and righteousness all our days;
through the same Jesus Christ, our Lord,
who lives and reigns with you in the unity of the Holy Spirit,
one God, now and for ever. **Amen.**

John 11:39-45 "The Raising of Lazarus"

"Take away the stone," he said. "But, Lord," said Martha, the sister of the dead man, "by this time there is a bad odor, for he has been there four days." Then Jesus said, "Did I not tell you that if you believe, you will see the glory of God?" So they took away the stone. Then Jesus looked up and said, "Father, I thank you that you have heard me. I knew that you always hear me, but I said this for the benefit of the people standing here, that they may believe that you sent me." When he had said this, Jesus called in a loud voice, "Lazarus, come out!" ⁴⁴ The dead man came out, his hands and feet wrapped with strips of linen, and a cloth around his face. Jesus said to them, "Take off the grave clothes and let him go." Therefore many of the Jews who had come to visit Mary, and had seen what Jesus did, believed in him.

Out on the open sea you know darkness and deep waters. You know waiting, rough storms, and long nights under stars. In those times the horizon may feel empty, the waves endless. Yet this Scripture shows that even the deepest death can meet the rising light of God. In the story of Lazarus, Jesus does something no one could expect. A man who had died and been buried four days is brought back to life. With that act Jesus reveals that no grave, no tomb, no finality is final when God speaks. For sailors who often feel far from land, far from comfort, far from control, this is a message of hope. Even when things seem hopeless, God can bring life.

When Jesus arrives at the tomb, He meets grief and pain. He sees mourning, sorrow, tears of loss. The sisters and friends are weeping. But in that place of sorrow, Jesus does not turn away. He weeps with them. He is moved by their grief. That moment shows us who God is — He is not distant. He feels with us. He shares our sorrow. He meets us in our deepest losses. When we are far from home, when we long for loved ones, when the sea brings danger or separation, God sees. He knows. And He draws near. We are never alone.

Then Jesus does something astonishing. He calls out with a strong voice, "Lazarus come forth." And the man who was dead walks out. Grave cloths and burial bandages fall away. Life returns. In that moment death loses its power. The darkness is broken by light. This miracle points not only to healing but to resurrection. It shows that Jesus is not just a healer, but the source of life itself. Later Jesus says, "I am the resurrection and the life. For those who follow Him, death has no final say. We have hope, even beyond what we see.

For us at sea this message matters. When we face loneliness, danger, storms, or separation from loved ones we can hold on to the promise that God brings new life. When sickness strikes, or weariness presses on, we can remember that our Saviour is stronger than death. This world may be unpredictable. The seas may rage. But God remains the same. His word has power. His love reaches us. And even when we feel buried beneath regret or fear, He can call us back to life. He can raise us up. We need only trust Him.

Finally this story invites us to live differently. Those who saw Lazarus walking out of the tomb believed in Jesus. His power, His compassion, His identity were revealed. When we live by faith, when we trust that God is alive and powerful, our lives become a walking witness. As seafarers we travel far and wide. We meet people from many places. Our words and actions ripple like waves across the sea. Let us show kindness, mercy, hope. Let us speak truth. Let us share the life we have received. Let our lives point others to the one who calls life from death. In this season of Lent, let us open our hearts, trust God's timing, and walk in the light of resurrection hope.

**I believe in God, the Father almighty,
creator of heaven and earth.**

**I believe in Jesus Christ, God's only Son, our Lord,
who was conceived by the Holy Spirit, born of the virgin Mary,
suffered under Pontius Pilate, was crucified, died, and was buried;
he descended to the dead.
on the third day he rose from the dead; he ascended into heaven,
and is seated at the right hand of the Father;
from there he will come to judge the living and the dead.**

**I believe in the Holy Spirit, the holy catholic Church, the communion of saints,
the forgiveness of sins, the resurrection of the body,
and the life everlasting. Amen.**

(Seafarer's Prayer)

Heavenly Father, you are the God who brings life from death and hope in the darkest hour. Thank You for the power of Jesus revealed in the raising of Lazarus. As we sail through calm seas and stormy waters, remind us that You hold our lives in Your hands. Watch over every seafarer on every voyage. Protect our bodies, steady our minds, and calm our fears. Be near to our families waiting at home. Give peace to their hearts while we are gone. Grant us courage when danger comes and comfort when we feel alone. Help us to trust You in all things. May our lives reflect Your love, mercy, and light. Draw us and those we meet into the new life You give. We pray in the name of Jesus, **Amen.**

**Our Father in heaven,
hallowed be your name,
your kingdom come,
your will be done, on earth as in heaven.**

Give us today our daily bread.

Forgive us our sins as we forgive those who sin against us.

Save us from the time of trial and deliver us from evil.

**For the kingdom, the power, and the glory are yours
now and for ever. Amen.**

The Grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Spirit, be with us all evermore. **Amen.**

Tagalog Sunday Service (22 March 2026, Lent)

Purihin ang Panginoon na nagpapatawad sa lahat ng ating mga kasalanan, **na ang awa ay magpakailanman. Amen.**

Diyos na nagbibigay-buhay,
ang iyong Anak ay naparito sa mundo upang palayain
kaming lahat sa kasalanan at kamatayan: hiningahan mo
kami ng kapangyarihan ng iyong Espiritu, upang kami ay
mabuhay sa bagong buhay kay Kristo,
at maglilingkod sa iyo sa kabanalan at katuwiran sa lahat
ng aming mga araw; sa pamamagitan ng iisang
Hesukristo, ating Panginoon, na nabubuhay at naghahari
na kasama mo sa pagkakaisa ng Espiritu Santo, isang
Diyos, ngayon at magpakailanman. **Amen.**

Juan 11:39-45 "Ang Pagkabuhay na Mag-uli kay Lazarus"

39. Sinabi ni Jesus, Alisin ninyo ang bato. Si Marta, na kapatid niyaong namatay, ay nagsabi sa kaniya, Panginoon, sa ngayon ay nabubulok na ang bangkay sapagka't may apat na araw nang siya'y namamatay. 40. Sinabi sa kaniya ni Jesus, Di baga sinabi ko sa iyo, na, kung ikaw ay sasampalataya, ay makikita mo ang kaluwalhatian ng Dios? 41. Kaya't inalis nila ang bato. At itiningin ni Jesus sa itaas ang kaniyang mga mata, at sinabi, Ama, nagpapasalamat ako sa iyo, na ako'y iyong dininig. 42. At nalalaman ko na ako'y lagi mong dinirinig: nguni't ito'y sinabi ko dahil sa karamihang nasa palibot, upang sila'y magsisampalataya na ikaw ang nagsugo sa akin. 43. At nang masabi niya ang gayon, ay sumigaw siya ng malakas na tinig, Lazaro, lumabas ka. 44. Siya na patay ay lumabas, na natatalian ang mga kamay at mga paa ng mga kayong panglibing; at ang kaniyang mukha ay nababalot ng isang panyo. Sinabi sa kanila ni Jesus, Siya'y inyong kalagan, at bayaan ninyo siyang yumaon 45. Marami nga sa mga Judio ang nagsiparoon kay Maria at nangakakita ng ginawa niya, ay nagsisampalataya sa kaniya. 46 Datapuwa't ang ilan sa kanila ay nagsiparoon sa mga Fariseo, at sinaysay sa kanila ang mga bagay na ginawa ni Jesus.

Sa labas ng dagat, alam mo ang kadiliman at malalim na tubig. Alam mo ang paghihintay, malalakas na bagyo, at mahabang gabi sa ilalim ng mga bituin. Sa mga oras na iyon, ang abot-tanaw ay maaaring pakiramdam na walang laman, ang mga alon ay walang katapusan. Ngunit ang Kasulatang ito ay nagpapakita na kahit ang pinakamalalim na kamatayan ay makakatagpo ng sumisikat na liwanag ng Diyos. Sa kuwento ni Lazarus, ginawa ni Jesus ang isang bagay na hindi inaasahan ng sinuman. Ang isang taong namatay at inilibing ng apat na araw ay muling nabuhay. Sa pagkilos na iyon, ipinahayag ni Jesus na walang libingan, walang libingan, walang wakas ang pinal kapag nagsasalita ang Diyos. Para sa mga mandaragat na madalas pakiramdam na malayo sa lupa, malayo sa ginhawa, malayo sa kontrol, ito ay isang mensahe ng pag-asa. Kahit na ang mga bagay ay tila walang pag-asa, ang Diyos ay maaaring magbigay ng buhay.

Pagdating ni Hesus sa libingan, naranasan Niya ang dalamhati at sakit. Nakikita niya ang pagluluksa, kalungkutan, luha ng pagkawala. Umiiyak ang magkapatid at magkakaibigan. Ngunit sa lugar na iyon ng kalungkutan, hindi tumalikod si Hesus. Umiiyak siya kasama nila. Naantig siya sa kanilang kalungkutan. Ang sandaling iyon ay nagpapakita sa atin kung sino ang Diyos: Siya ay hindi malayo, nadarama Niya tayo, ibinabahagi Niya ang ating kalungkutan, at sinasalubong Niya tayo sa ating pinakamalalim na pagkalugi. Kapag malayo tayo sa bahay, kapag nananabik tayo sa

mga mahal sa buhay, kapag ang dagat ay nagdadala ng panganib o paghihiwalay, nakikita ng Diyos. Alam niya. At Siya ay lumalapit. Hindi tayo nag-iisa.

Pagkatapos ay gumawa si Jesus ng isang bagay na kamangha-mangha. Siya ay sumigaw sa malakas na boses, "Lazarus lumabas ka." At lumabas ang lalaking patay. Nalalagas ang mga tela ng libingan at mga benda sa paglilibing. Nagbabalik ang buhay. Sa sandaling iyon, nawawalan ng kapangyarihan ang kamatayan. Ang kadiliman ay sinira ng liwanag. Ang himalang ito ay tumutukoy hindi lamang sa pagpapagaling kundi sa muling pagkabuhay. Ipinapakita nito na si Hesus ay hindi lamang isang manggagamot, kundi ang pinagmulan ng buhay mismo. Nang maglaon, sinabi ni Jesus, "Ako ang muling pagkabuhay at ang buhay." Para sa mga sumusunod sa Kanya, ang kamatayan ay walang pinal na salita. Mayroon tayong pag-asa, kahit na higit pa sa nakikita natin.

Para sa atin sa dagat, mahalaga ang mensaheng ito. Kapag nahaharap tayo sa kalungkutan, panganib, unos, o paghihiwalay sa mga mahal sa buhay, maaari nating panghawakan ang pangako na magbibigay ng bagong buhay ang Diyos. Kapag dumarating ang karamdaman, o patuloy ang pagod, maaalala natin na ang ating Tagapagligtas ay mas malakas kaysa kamatayan. Maaaring hindi mahuhulaan ang mundong ito. Maaaring magalit ang mga dagat. Ngunit ang Diyos ay nananatiling pareho. Ang kanyang salita ay may kapangyarihan. Ang kanyang pag-ibig ay umaabot sa atin. At kahit na nakakaramdam tayo ng panghihinayang o takot, maaari Niyang tawagin tayong muli sa buhay. Kaya niya tayong palakihin. Kailangan lang natin magtiwala sa Kanya.

Sa wakas, inaanyayahan tayo ng kuwentong ito na mamuhay nang iba. Ang mga nakakita kay Lazarus na lumalabas sa libingan ay naniwala kay Jesus. Ang Kanyang kapangyarihan, Kanyang habag, Kanyang pagkakakilanlan ay nahayag. Kapag namumuhay tayo sa pananampalataya, kapag nagtiwala tayo na ang Diyos ay buhay at makapangyarihan, ang ating buhay ay nagiging saksi sa paglalakad. Bilang mga marino, naglalakbay tayo sa malayo. Nakakakilala tayo ng mga tao mula sa maraming lugar. Ang ating mga salita at kilos ay parang alon sa dagat. Magpakita tayo ng kabaitan, awa, at pag-asa. Magsalita tayo ng totoo. Ibahagi natin ang buhay na ating natanggap. Hayaang ituro ng ating buhay ang iba sa tumawag sa buhay mula sa kamatayan. Ngayong panahon ng Kuwaresma, buksan natin ang ating mga puso, magtiwala sa oras ng Diyos, at lumakad sa liwanag ng pag-asa sa muling pagkabuhay.

Sumasampalataya ako sa Diyos, Amang makapangyarihan sa lahat, lumikha ng langit at lupa.

Sumasampalataya ako kay Hesukristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ating Panginoon, na ipinaglihi sa pamamagitan ng Espiritu Santo, ipinanganak ng birheng Maria, nagdusa sa ilalim ni Poncio Pilato, ipinako sa krus, namatay, at inilibing; bumaba siya sa patay.

sa ikatlong araw ay nabuhay siya mula sa mga patay; umakyat siya sa langit, at nakaupo sa kanan ng Ama; mula roon ay darating siya upang hatulan ang mga buhay at ang mga patay.

Sumasampalataya ako sa Espiritu Santo, sa banal na Simbahang Katoliko, sa pakikipag-isa ng mga banal, sa kapatawaran ng mga kasalanan, sa muling pagkabuhay ng katawan, at sa buhay na walang hanggan. Amen.

(Panalangin ng Marino)

Ama sa Langit, ikaw ang Diyos na nagdadala ng buhay mula sa kamatayan at pag-asa sa pinakamadilim na oras. Salamat sa kapangyarihan ni Hesus na inihayag sa muling pagkabuhay kay Lazarus. Sa aming paglalayag sa tahimik na dagat at mabagyong tubig, ipaalala sa amin na hawak Mo ang aming buhay sa Iyong mga kamay. Bantayan ang bawat marino sa bawat paglalakbay. Protektahan ang ating mga katawan, patatagin ang ating isipan, at pakalmahin ang ating mga takot. Maging malapit sa aming mga pamilya na naghihintay sa bahay. Bigyan mo ng kapayapaan ang kanilang mga puso habang tayo ay wala. Bigyan mo kami ng lakas ng loob kapag dumarating ang panganib at ginhawa kapag kami ay nag-iisa. Tulungan mo kaming magtiwala sa Iyo sa lahat ng bagay. Nawa'y masalamin sa aming buhay ang Iyong pagmamahal, awa, at liwanag. Dalhin mo kami at ang mga nakakasalamuha namin sa bagong buhay na binigay Mo. Kami ay nananalangin sa pangalan ni Hesus, **Amen.**

**Ama namin na nasa langit,
sambahin ang iyong pangalan,
dumating ang iyong kaharian,
ang iyong kalooban, sa lupa gaya ng sa langit.
Bigyan mo kami ngayon ng aming pang-araw-araw na pagkain.
Patawarin mo kami sa aming mga kasalanan gaya ng pagpapatawad namin sa
mga nagkakasala sa amin.
Iligtas mo kami sa panahon ng pagsubok at iligtas mo kami sa kasamaan.
Sapagkat ang kaharian, ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian ay sa iyo
ngayon at magpakailanman. Amen.**

Ang biyaya ng Panginoong Jesucristo, at ang pag-ibig ng Dios, at ang pakikisama ng Banal na Espiritu, ay sumaaing lahat magpakailan man. **Amen.**